

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Ripka Ferenc

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: A „bűnös” és „büntető” Budapest.

Forrás:

Az Újság

Bp.

(Hely)

1924. 8. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A „bűnös” és „büntető” Budapest

Nem vesziünk feltétlenül részt abban a harsogó hozsannázásban, mely sok helyről Ripka Ferenc kormánybiztos kinevezését fogadja. Megvárjuk, mit fog alkotni. De önkéntelenül is felmerül a kérdés, hogy ez a nagy ünneplés kinek szól? Ripka Ferencnek, aki új vérkeringést ígér, mint előtte már annyian, vagy azok felett halotti ének, akiknek örökébe lép. Üdvözlés-e vagy circum dederunt? Mennél fényesebb Ripka Ferenc városigazgató képessége, annál biztosabb, hogy a mellette felhangzó éljenriadalmat a Wolff-rezsim városi sáfárkodásának köszönheti.

Mert volt egy Budapest, amelyik „bűnös” volt és metropolissá építette a várost. És volt egy Budapest, amely „büntetett” és önmagát halálra ítélte.

A „bűnös” Budapest palotákat emelt, utcákat húzott, gyógyfürdőket épített, községi üzemeket hozott mozgásba, kulturális intézményeket létesített, kenyeret gyártott és adott és minden egyes lépésével szépitette, gazdagította, világvárossá lendítette önmagát. Páris, London, Newyorkot álmodta maga elé s olyan városképet létesített, amelynek messze földekről csodájára jártak. Álma volt, hogy világváros legyen és ez az álma valóra is vált.

A „büntető” Budapest hatalmas gazdagságot vett át és azt négy év alatt elherdálta. Kitűnő tisztviselői voltak, de azok B-listára kerültek. Az utcák kövezete behorpadt, az ivlámpák fénye kilobbant, a víz nem mászott fel az emeletekre, a gáz alig hogy melegít és a robogó gépek rendre megállnak. A székesfőváros arca visszafordult Kelet felé. Boldog, ha lát magánál jobban elzüllő várost és vezérei, ha tanulmányutra mennék, elröpülnek — Angorába. A város ma is gyárt kenyeret, de egyre kevesebb embernek ad belőle.

A „bűnös” Budapest vezérei lámpával keresték az embert, a „büntető” Budapest vezérei bunkóval verték. „The right man in the right place” volt a „bűnös” Budapest hitvalláson, politikai nézeten, származáson túl is egyéni képessége szerint kerüljön mindenki a maga helyére. A büntető Budapest egyetlen szakértelmet ismert: a politikai megbízhatóságot. Ez a szakértelmet azután négy év alatt elpazarolta, amit a másik, az igazi, hosszú esztendőik során épített.

Ripka Ferencről ma még nem tudja senki, hogy a tarsolyában mit hoz. Terveket-e vagy jelszavakat? A hozsanna-ének mégis felzeng, mert a jelszavas Budapest megsemmisülését reméli. Ripka Ferencet ünneplés fogadja, mert azok után jön, akiknél már csak jobb lehet. Az ő feladata, hogy az elődök eltűnése után se hallgassanak el a hozsannák.

A fővárost egyetlenegyszer megleévesztették a jelszavak, mikor a szakértelem helyére álltak. Még egyszer nem téveszthetik meg. Fejlődni akar, élni akar,

lélekzeni akar. A pesti polgárt nyomják talán a legnagyobb terhek az egész világon s a pesti polgár kap értük a legkevesebbet. Saját pusztulása fölé jelszavakból odaépítették városának pusztulását.

Ripka Ferenc még nem leplezte le a Janus-arcot. Előre néz-e vagy visszafordul. A szavai előre néznek. De a hozsannák ne téveszék meg. A szavak finom bőre mögött, a tettek izmait keresi. Ha nem találja meg, úgy elnémul, mintha a régi bunkósbotok vernék agyon.